

[Niels Westerby.]

Vi må overveje at gennemføre en meget gradvis, en meget langsom afskaffelse af skattebegunstigelserne for parcelhusejerne, således at vi arbejder henimod en ligestilling mellem lejere og parcelhusejere uden at begå uretfærdigheder over for de parcelhusejere, der har anskaffet parcelhuse i tillid til det nuværende skattesystem, og som i virkeligheden har måttet kapitalisere denne tilsyneladende fordel til fordel for dem, der solgte huset.

Jeg opfordrer altså til, at man fortsætter arbejdet i udvalget. Liberalt centrum har som bekendt endnu ikke opnået en sådan størrelse, at det har repræsentation i udvalget, men vi vil naturligvis se velvilligt og sagligt på det, der kommer ud af udvalgsarbejdet.

Det var de foreløbige bemærkninger, som jeg gerne ville gøre i anledning af ligningsloven.

Knud Hertling: De ændrede regler for beskatning af folk, der rejser til Grønland, giver os anledning til at sige et par ord. Det principielle spørgsmål om, hvorvidt der skal være skattepligt i Grønland, skal ikke berøres her. Spørgsmålet om, hvorvidt de mennesker, der rejser til Grønland og bosætter sig dér, eller i det hele taget de fastboende grønlandere i Grønland fremtidig skal betale skat, tror jeg nok det vil være rigtigt at behandle i anden forbindelse, måske i sammenhæng med en kulegravning af hele skattespørgsmålet i Grønland.

Jeg vil imidlertid ganske kort give tilslutning til tanken om, at de personer, der rejser til Grønland, skattemæssigt må behandles ens, hvad enten de er gifte eller ugifte. Ændringen drejer sig jo fortrinsvis om de sæsonarbejdere, der rejser til Grønland, og som vi i høj grad har brug for.

En anden ændring vedrører de udsendte, som kommer til Grønland for at arbejde i længere perioder, og de mennesker har jo hidtil ifølge praksis været skattefrie, når de har haft ophold i Grønland i over 2 år. Den ændring, der følger af lovforslaget her, vil betyde, at de mennesker, der skal være i Grønland i 2 år eller derover, i de første 2 år fortsat skal betale skat, og for os er det et meget stort spørgsmål, om denne, om

jeg så må sige, opkrævningsform vil være den rigtige.

Hvis man vil fastholde, at folk, der rejser til Grønland for at arbejde i længere tid, i de første 2 år fortsat skal betale skat, vil jeg være lidt bange for, at mange mennesker vil være tilbageholdende med hensyn til at søge arbejde i Grønland. Det er jo mange gange lang tid for folk, der intet kender til grønlandske forhold, at binde sig for en periode af 2 år, og hvis de oven i købet i de første 2 år har indtryk af, at de i forbindelse med deres arbejde i Grønland ikke bliver lettet skattemæssigt, er jeg bange for, at mange, som måske ellers har lyst til at tage arbejde i Grønland, vil opgive tanken; således kan lovforslaget måske medføre, at vi ikke i Grønland får den tilgang af kvalificeret arbejdskraft, som vi meget gerne ville have.

Det er kun disse bemærkninger, jeg har ønsket at gøre. Jeg regner ikke med, at de grønlandske medlemmer af det høje ting får mulighed for at være med i udvalgsarbejdet; men jeg vil pege på, at vi meget gerne vil medvirke i denne sag, hvis udvalget skulle have lyst til at tale med os; selv om vi ikke er medlemmer af udvalget, vil vi være parat til at hjælpe udvalget i dets arbejde med hensyn til skattepligten i Grønland.

Holger Eriksen: Det er kun et enkelt punkt i lovforslaget, jeg har en bemærkning til; det er med hensyn til de foreslåede bestemmelser vedrørende beskatningen af parcelhuse, som jeg i modsætning til det ærede medlem hr. Hastrup Clemmensen er meget lidt begejstret for. De skattemæssige fordele, der gives ejerne af sådanne huse, rejser 2 spørgsmål, nemlig for det første, om det er forsvarligt med den store forskel, der i øjeblikket er imellem beskatningen af ejere og lejere, og dernæst den inflatoriske virkning, som disse fordele har.

Hvad det sidste angår, finder der i dag næppe en eneste handel sted med disse huse, uden at der i forvejen er foretaget en opgørelse over, hvilken besparelse i den direkte skat købet vil medføre. Denne besparelse kapitaliseres og medfører, at køberen er parat til at betale så meget mere, hvorved det i virkeligheden ikke bliver ejerne, men sælgerne og i første række naturligvis grund-